822/09

Den 24. august 2009 blev i sag nr. 75.097:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxx xx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bilforsikring hos Alm. Brand Forsikring A/S, klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt tyveri af den forsikrede bil.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort, at der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Klageren anmeldte den 10/12 2007, at hans bil mærket Mitsubishi L 200 Club Cab TD var blevet stjålet i perioden fra den 1/12 til den 3/12 2007. I anmeldelsen oplyste han endvidere:

> "Jeg stillede min bil på J.vej i B. torsdag morgen den 29/11-07 kl. 3:30 og tog på arbejde. Jeg arbejder en uge ad gangen og en uge fri, så den skulle stå der til næste torsdag. Mandag den 3/12 ringede M. Politi og sagde at de havde fundet min bil udbrændt på F. i E."

Til brug for sagens behandling fik selskabet udarbejdet en analyse af TexChek dateret den 24/1 2008, som viste:

> "**Bemærkninger:**
> Udbrændt varebil.
> GlykolTest : Negativ. Toppakning intakt.
> Analysen viser, at olien har et ekstremt højt sodindhold, hvilket giver anledning til den højre viskositet. Dette må uvægerligt have givet vanskelige koldstarter, der igen har medført slid på motor. Jernindholdet er samtidig meget højt.
> Motorens tilstand har været kritisk."

Desuden fik selskabet udarbejdet en undersøgelsesrapport dateret den 20/12 2007, hvoraf bl.a. fremgår:

"**Konklusion**
Ved mikroskopering af vitale låsedele sikret ved kemisk ætsning af den brandskadede autolåsecylinder, blev der ikke påvist forhold, der taler for, at bilens tændings-/ratlås har været genstand for voldelig opbrydning, herunder tvangsvridning eller anden form for påvirkning udover med rette nøgle."

Tyveriet blev også anmeldt til politiet, og klageren har til politiets afhøringsrapport af 23/5 2008 forklaret:

"Vedrørende tyveri af bilen oplyste afhørte, at han og hans kollega altid bytter lastbil om onsdagen, idet de kører for et foderstoffirma, hvor de bruger en lastbil en uge ad gangen.
Nogle gange er de kørt ud til hinanden og har afleveret bilen, men kollegaen kan ikke have lastbilen stående hjemme. Derfor parkerer han lastbilen ved en parkeringsplads hos Ford i B.
Der har også været talrige gange, hvor afhørte har overtaget lastbilen på nævnte parkeringsplads og hvor afhørte har efterladt sin egen bil på den nævnte parkeringsplads. Afhørtes egen bil har så stået på parkeringspladsen en uge, indtil kollegaen igen har fået lastbilen overdraget.
Dette sker fordi afhørte godt kan have lastbilen stående hjemme og afhørte derfor ikke har behov for sin egen bil i den uge, afhørte har rådighed over lastbilen.
Afhørte oplyste, at hans egen bil masser af gange har stået på den omhandlede parkeringsplads i flere dage ad gangen - og i flere tilfælde op til en uge.

Vedrørende tyverisagen opdagede afhørte, at hans bil var stjålet, da han om mandagen blev ringet op af politiet i M., som oplyste, at hans bil var blevet fundet i området omkring T. Bilen var blevet brændt af. Politiet havde bedt afhørte om at sørge for at bilen blev fjernet fra findestedet.
Afhørte ringede og anmeldte det til sit forsikringsselskab og forklarede om sagen. Forsikringsselskabet ville sørge for at bilen blev afhentet.

Afhørte blev efterfølgende ringet op af B., som stillede utallige spørgsmål. Blandt andet om afhørte var træt af bilen, om motoren var slidt o.s.v.
B. havde fremsendt nogle papirer til udfyldelse og han havde på et tidspunkt spurgt, hvor mange bilnøgler afhørte havde, om nøglerne havde været lånt ud, om der var fremstillet ekstra nøgler og om afhørte til B. ville fremsende de nøgler, afhørte var i besiddelse af.

Afhørte havde medvirket ved alle undersøgelser og havde givet alle de oplysninger til sagen, som han kunne.
Afhørte oplyste, at han på ingen måde havde viden om, hvem eller hvordan der var sket tyveri af hans bil.

Forespurgt om afhørte manglede penge, oplyste han, at han efter tyveriet havde været nødt til at købe en anden bil, en VW transporter, som han havde givet 7.000,- kr. for. Han havde også haft en anden bil i mellemtiden.

Afhørte betaler stadig af på den bil, han mistede ved tyveriet. Han købte bilen for anslået 95.000,- kr. og han skylder anslået 50.000,- kr.

Afhørte oplyste, at han i tidens løb utallige gange har handlet bil. Han anslog, at han havde haft omkring 40 indregistrerede biler, medens han havde haft kørekort.

Afhørte oplyste, at han den omhandlede weekend ikke havde været i E., T. eller i det hele taget det område, hvor bilen blev brændt af.

Med hensyn til afhørtes mobilsamtaler ville han ikke udelukke at have ført en del samtaler om natten lørdag den 011207, fordi han den nat var til julefrokost i O., hvor afhørte var beruset.
Natten efter havde afhørte ingen telefonsamtaler, fordi han skulle tidligt til for for at møde tidligt på arbejde mandag morgen.

Afhørte oplyste, at han på ingen måde havde kendskab til at bilen var forsvundet, førend han blev kontaktet af politiet i M. om mandagen."

Endvidere har politiet afhørt A.Ø, som til politiets afhøringsrapport af 2/4 2008 har forklaret:

"Afhørte havde kendt M., siden de var børn.

Forespurgt var afhørte vidende om at M. havde overvejet at sælge bilen. Afhørte havde ca. ½ år før bilen brændte i sin egenskab af mekaniker udført en reparation på bilen. Afhørte havde repareret en bule i bilens højre bagskærm.
Ved den lejlighed havde M. talt om, at han ville sælge bilen. Det undrede ikke afhørte, fordi M. tit havde skiftet sine biler ud.
M. havde som grund oplyst, at han som ivrig jæger ønskede en bil, der ikke kørte fast, når han kørte i terræn. Det gjorde hans nuværende bil, fordi den ikke havde differentialespærring.
De havde talt om, hvad bilen kunne sælges til og afhørte havde skønnet bilens værdi til ca. 70.000,- kr. Forespurgt oplyste afhørte, at bilen havde været i god stand - også motoren.

Det havde ikke været på tale, at afhørte skulle prøve at sælge bilen, eller at den skulle sælges gennem afhørtes arbejdsplads.
M. havde haft en annonce i enten Den Blå Avis eller Gul & Gratis.

M. havde fortalt afhørte, at der havde været nogle henvendelser, men at bilen ikke var blevet solgt."

Politiet har i afgørelse af 26/6 2008 besluttet ikke at indlede efterforskning af sagen mod klageren for overtrædelse af straffelovens bedrageribestemmelse.

Den 18/8 2008 har selskabet meddelt klageren, at det ikke kan tilbyde at betale erstatning for bilen.

Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse, hvilket han via sin advokat tilkendegav i skrivelser til selskabet. Selskabet fastholdt det tidligere meddelte afslag på forsikringsdækning, og sagen blev derefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klagerens advokat har i supplerende redegørelse vedlagt klageskemaet af 19/11 2008 til nævnet anført:

> "Min klient anmeldte tyveriet til Alm. Brand som er min klients forsikringsselskab. Alm Brand besvarede min klients henvendelse med at de ville vende tilbage til sagen, hvilket skete, i det Alm. Brand anmeldte min klient for forsøg på bedrageri. Anmeldelsen skete den 29. januar 2008 til F.'s Politi og min klient blev af Alm. Brand orienteret om, at deres afgørelse om udbetaling af erstatning ville afvente politiets undersøgelser i sagen.
>
> Forsøg på bedrageri er omfattet af straffeloven og der er tale om en særdeles alvorlig påstand, hvilken min klient blev chokeret over. I sagen foretog politiet afhøringer af min klient samt dennes venner og bekendte A.M.Ø., C.E.R.H. samt I.W.H.
>
> Sagen har således været meget ubehagelig for min klient ved det, at F.'s Politi efterforskede tyveriet.
>
> Politiets efterforskning blev imidlertid indstillet, hvilket blev meddelt til min klient ved skrivelse fra F.'s Politi den 26. juni 2008 og hvoraf det fremgår, at min klient ikke har gjort sig skyldig i forsøg på bedrageri.
>
> Alm. Brand afviste dog stadig at udbetale erstatning til min klient, endsige godkende at der er indtruffet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed og som begrundelse herfor henviser Alm Brand til 'selskabets egne tekniske undersøgelser' hvilket er en rapport foretaget af RM-Group A/S den 17. - 20. december 2007 og vedlagt som bilag hertil.
>
> Rapporten skulle afdække om der var spor af kriminalteknisk interesse ved den undersøgte genstand.
>
> Rapportens genstand er en brandskadet og nærmest sammensmeltet låsecylinder hidrørende fra autotændingslåsen på min klients køretøj og hvilket er eneste undersøgte genstand. Af denne rapport fremgår det at låsecylinderen er sikret fra bilens gulv, hvilket indikerer at denne har været fjernet fra sin oprindelige placering i forbindelse med tyveriet.
>
> Endvidere fremgår det af rapporten at metaller med et lavere smeltepunkt end stål var sammensmeltet og hvilket vanskeliggjorde påvisningen af hvorvidt der er sket voldelig påvirkning eller ej.
>
> Rapporten konkluderer derfor at det ikke kan påvises at bilens tændings/ratlås har været genstand for voldelig opbrydning.
>
> Det var heller ikke muligt at fastslå hvilken position låsetromlen befandt sig i (on/off) før og under branden.
>
> Rapporten fastslår at det ikke er muligt at påvise at bilen ikke blev brudt op og startet på anden vis end med rette nøgle.

Da Alm. Brand begrunder sit afslag på at udbetale erstatning med det faktum, at min klients bil var forsynet med en startspærre og derfor ikke kan være startet uden brug af nøgle kan det konstateres at rapporten ikke understøtter dette argument. Det skal således lægges til grund at denne rapport er af ringe faktisk værdi.

Min klient har afleveret begge køretøjets nøgler til forsikringsselskabet og hvorfor det skal lægges til grund at køretøjet ikke blev kørt med rette nøgle.

Det findes godtgjort, at min klient har løftet bevisbyrden for at der er indtruffet en dækningsberettiget skade.

Da Alm. Brand ikke er enig heri må bevisbyrden for, at der ikke er indtrådt en dækningsberettiget skade derfor påhvile Alm. Brand.

Såfremt Alm. Brand ikke skal være erstatningsansvarlige skal denne bevisbyrde løftes. De beviser Alm. Brand lægger til grund for at afvise at udbetale erstatning til min klient er ikke tilstrækkelige til at fastslå 1) Hvem der kørte bilen 2) At min klient havde kendskab til tyveriet 3) Hvem der satte ild til bilen 4) Om bilen blev kørt med rette nøgle, eller 5) At bilen ikke blev stjålet.

Alm. Brand har selv fået udarbejdet en rapport, hvoraf det fremgår, at det ikke var muligt at konstatere hvorvidt bilen blev startet uden brug af nøgle.

Det eneste bevis Alm. Brand påberåber sig er at bilen var forsynet med en startspærre og derfor ikke kan være stjålet. Dette underbygges ikke med tekniske undersøgelser der påviser rigtigheden af dette argument - snarere tværtimod.

Det er endvidere ikke korrekt at en bil med startspærre ikke kan stjæles og hvorfor Alm. Brands argument herom er værdiløst.

Der henvises til Forsikringsankenævnets kendelse i sag nr. i 65.520 der konkluderer at omgåelse af motorstyresystemet/startspærresystemet er muligt og tyveriet derfor var dækningsberettiget samt afgørelsen i sag nr. 71.408 der finder, at forsikringsselskabet skal dække et tyveri bl.a. da der ikke er godtgjort for startspærrens virkemåde og effektivitet.

Der er tale om afgørelser som giver klageren medhold, i det det er forsikringsselskabet der har bevisbyrden for at der ikke er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Der henvises endvidere til dommen FED.1996.361 V, der for så vidt angår bevisbyrden er sammenlignelig med denne sag. Dommen slår fast at forsikringsselskabet havde bevisbyrden for at et tyveri ikke havde fundet sted, i det forsikringstager havde sandsynliggjort at forsikringsbegivenheden var indtruffet:

'Da indstævnte ikke har opfyldt de beviskrav, der må stilles til et forsikringsselskab, som nægter at udbetale erstatning med den begrundelse, at forsikringsbegivenheden med den sikredes viden alligevel ikke har fundet sted, tages appellantens påstand til følge'

I øvrigt henvises der til Forsikringsankenævnets kendelser i sag nr. 70.529 og 71.408.

---000---

Da min klients bil blev stjålet uden min klients viden eller medvirken hertil, skal erstatning udbetales. Alm. Brand har ikke løftet bevisbyrden for, at min klients bil blev stjålet med dennes viden eller med dennes medvirken hertil og hvorfor det skal lægges til grund at køretøjet er stjålet uden min klients medvirken."

Selskabet har i svarskrivelse af 10/12 2008 til nævnet anført:

"**Selskabets anbringender**
Forsikringsbegivenhed - bevisbyrde:
Det kan tiltrædes, at det forsikrede køretøj er totalskadet som følge af brand.

Den relevante forsikringsbegivenhed i nærværende sag er imidlertid ikke branden men derimod det påståede tyveri, jf. eksempelvis FED 2003.40 Ø og VLD af 10. november 2008 (vedlagt), idet det bemærkes, at afbrændingen af bilen er sket i direkte tilknytning til det af klager påberåbte tyveri. Det bestrides således, at man isoleret kan se brandskaden som en forsikringsbegivenhed i denne sag.

Herefter skal det i nærværende sag med den fornødne sikkerhed dokumenteres, at køretøjet blev borttaget ved tyveri, som påstået af klager. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er dækning for *bortkomst* på den tegnede forsikring - bortkomst er således ikke en forsikringsbegivenhed, jf. de gældende betingelser.

Bevisbyrden for at der foreligger en forsikringsbegivenhed - i dette tilfælde tyveri - påhviler klager som forsikringstager, jf. eksempelvis VLD af 10. november 2008, VLD af 6. november 2008 (vedlagt), ØLD af 6. marts 2006 (vedlagt) samt righoldig ankenævnspraksis.

Det er selskabets opfattelse, at denne bevisbyrde ikke er løftet. Med henvisning til nedenstående forhold (startspærre m.m.) finder selskabet det *endda* direkte usandsynligt, at der er indtrådt en forsikringsbegivenhed - tyveri.

I relation til politiets efterforskning af sagen - og det af klager herom anførte - fandt selskabet, at der på det foreliggende grundlag var anledning til at anmelde forholdet til politiet. Det tilkommer naturligvis ikke selskabet, at foretage vurderingen af om der bør eller kan rejses en strafferetlig tiltale og om en eventuel tiltalerejsning vil føre til en dorn, hvorfor selskabet også blot kan notere sig anklagemyndighedens stillingtagen til sagen.

Righoldig domstolspraksis viser imidlertid, at en eventuel frifindelse i en straffesag ingenlunde er afgørende for en sideløbende civilretlig sag, allerede fordi bevisbedømmelsen adskiller sig betydeligt. I forlængelse heraf skal det også påpeges, at selskabet **ikke** gør gældende, at skaden på køretøjet er forvoldt ved forsæt. Derimod gøres det gældende, at den indledende betingelse - kravet om at der foreligger en forsikringsbegivenhed - ikke er opfyldt.

I FED 1996.361, som er påberåbt af klager, foreligger det - modsat nærværende sag - ubestridt, at der er indtrådt en forsikringsbegivenhed, jf. Landsrettens præmisser. Herefter er det naturligvis forsikringsselskabet der må bevise, at forsikringsbegivenheden ikke er erstatningsberettigende. Dommen er således ikke relevant.

Startspærre:
Det forsikrede køretøj havde en fabriksmonteret startspærre.

Mitsubishi/Karvil Biler A/S har meddelt selskabet, at det dem bekendt ikke er muligt at omgå den relevante startspærre, der er med 'rullende kode'. Køretøjet kan således ***kun*** startes

ved brug af rette nøgle. Andet er i øvrigt ikke dokumenteret, af klager. Klagers henvisning til at startspærre kan brydes fremstår udokumenteret - særligt foreligger der ikke noget for denne konkrete sag relevant dokumentation.

Såfremt køretøjet skal startes uden rette nøgle, kræver det at hele køretøjets startspærresystem fjernes og et nyt system monteres. Ifølge Mitsubishi/Karvil Biler A/S tager dette en hel arbejdsdag for flere professionelle mekanikere. Det kræver således tid, ekspertise og kompliceret udstyr.

Selve startspærreboksen i denne type køretøj sidder monteret ved brændstofpumpen. Det er ved besigtigelse af køretøjet den 19. december 2007 - under deltagelse af selskabet og værkfører D.N. fra Mitsubishi/Karvil Biler A/S - konstateret, at resterne af startspærren fortsat sad placeret det pågældende sted.

I denne sammenhæng skal der også henvises til RM Groups erklæring, hvoraf det fremgår, at startspærrens antennespole fortsat var monteret omkring cylinderens forreste del.

Intet tyder således på, at et indgreb i startspærren overhovedet *har* været forsøgt. Alt tyder på, at køretøjet er kørt med rette nøgle. Henset til bilens værdi - samt det faktum at bilen efterfølgende er fundet udbrændt ca. 25 km fra køretøjets angivne oprindelige placering - synes det yderst usandsynligt, at personer med den rette viden og det rette udstyr skulle have udført et yderst tidskrævende og risikabelt indgreb.

Det skal bemærkes, at faktum i AKF 65.520 adskiller sig fra nærværende sag, da der angiveligt ikke er foretaget tekniske undersøgelser af køretøjets tændingslås. Endvidere er det sandsynligvis i den forbindelse tillagt selskabet skadelig virkning, at de havde bortskaffet køretøjet. Sluttelig bemærkes det, at kendelsen er anfægtet af forsikringsselskabet.

Kendelsen 71.408 er efter selskabets opfattelse i strid med blandt andet vedlagte seneste landsretspraksis på området.

<u>Låsecylinder:</u>
Der skal i det hele henvises til RM Groups erklæring, herunder erklæringens konklusion.

Det fremgår af erklæringen, at der ved nærmere undersøgelser ikke kan findes spor efter at andet end rette nøgle er anvendt i låsen.

Det skal bemærkes, at låsecylinderens findested netop indikerer, at den ved brandens opståen sad sædvanligt placeret og i forbindelse med branden er faldet ned i bunden af bilen da genstandene, der holdt låsecylinderen fast, smeltede. Det forekommer direkte usandsynligt, at låsecylinderen skulle være blevet fjernet i forbindelse med borttagelse af bilen og så placeret direkte under dens oprindelige placering.

Fastlæggelsen af låsetromlens position (on/off) synes i lyset af ovenstående irrelevant.

Det kan af erklæringen herefter udledes, at der med overvejende sandsynlig kun har været anvendt rette nøgle til låsecylinderen. Erklæringen og dennes konklusion må tillægges stor vægt, da den netop støtter ovenstående omkring startspærre.

Klagers advokat bedes uddybe afsnit 6-9 i skrivelsen af 19. november 2008.

<u>Nøglerne:</u>

Det er helt centralt, jf. ovenstående anbringender omkring låsecylinderen og startspærren, at klager er i besiddelse af de eneste nøgler til køretøjet, da det, igen jf. ovenstående, må anses for usandsynligt, at køretøjet kan være borttaget med andet end rette nøgle.

Således har klager ikke mistet nøgler umiddelbart før bortkomsten ved eksempelvis indbrud, tyveri eller røveri.

Øvrigt:
Ud over ovenstående tre centrale elementer i sagen skal der endvidere henvises til, at der af klager ikke er påvist forhold på det anførte gerningssted, der kunne indikere et tyveri af køretøjet. Således er der ikke påvist spor i form af glasskår, ledningsstumper eller lignende.

Endvidere skal det påpeges, at klager har oplyst, at han forud for bortkomsten havde forsøgt at sælge køretøjet.

Endelig skal der henvises til den som bilag … fremlagte rapport, hvor det konkluderes, at motorens tilstand var kritisk.

Konklusion:
Der er efter selskabets opfattelse ikke sket dokumentation for den påståede forsikringsbegivenhed.

Da køretøjet kun kan startes med rette nøgle, da køretøjets låsecylinder i øvrigt ved nærmere teknisk undersøgelse med overvejende sandsynlighed ikke har været genstand for påvirkning af andet end rette nøgle og da klager er i besiddelse af de 2 eneste nøgler til køretøjet, synes det endda usandsynligt, at der skulle være sket et tyveri.

Endvidere skal der henvises til, at klager forud for bortkomsten havde forsøgt at sælge køretøjet, at køretøjets motor var i en kritisk tilstand samt at der på det angivne gerningssted ikke er fundet spor efter det påståede tyveri.

Der skal henvises til vedlagte landsretsdomme.

Selskabet skal derfor fastholde sin afvisning."

Selskabets skrivelse har givet klagerens advokat anledning til i skrivelse af 20/1 2009 at anføre:

"1. Ad bevisbyrde spørgsmålet
I henhold til forsikringsbetingelserne pkt. 4.2 er Alm. Brand pligtige at dække en skade som følge af tyveri. Klagers bil blev stjålet og klager er af den opfattelse at bevisbyrden herfor er løftet, jf. min tidligere redegørelse.

En bil kan stjæles uden brug af rette nøgle. Tyvene kan bryde bilens startspærre på stedet og køre væk i bilen, de kan også bortkøre bilen på en trailer eller et 'fejeblad', hvorefter de kan transportere bilen til et værksted eller lignende, hvor de upåvirket kan bryde bilens startspærre med det rette udstyr.

Hvilket formål tyvene har haft med tyveriet er ikke fastlagt. Det kan ikke bevises om bilen har været startet og anvendt i forbindelse med anden kriminalitet. Det kan heller ikke bevi-

ses om bilens startspærre blev brudt. Men i begge tilfælde forklarer det, hvorfor tyvene har sat ild til bilen, nemlig med henblik på at slette bevismateriale!

Tyvenes ildspåsættelse kan således dække over flere forhold, med det ene formål at vanskeliggøre efterforskningen.

Klager kan således ikke bære risikoen for at bevise:
1) Hvordan bilen blev stjålet
2) Hvorfor bilen blev stjålet
3) Hvem der stjal bilen
4) Hvad der faktisk skete med bilen i tidsrummet fra den blev stjålet til den blev lokaliseret udbrændt

Dette er opgaver som påhviler politiet, og de har ikke fundet anledning til at efterforske sagen yderligere.

Med hensyn til Alm. Brands bemærkning om at der ikke er fundet glasskår eller lignende, skal jeg bemærke, at det er meget simpelt for en biltyv at bryde en bildør op uden at smadre et sidevindue.

Alm. Brand antyder desuden, at motoren i klagers bil var i dårlig stand. Dette er klager ikke enig i. Motoren virkede upåklageligt til det sidste og klager har anvendt bilen hyppigt uden at bemærke mislyde fra motoren eller andre tegn på bilens påstående kritiske tilstand.

Alm. Brand påpeger det mistænkelige i, at klager har forsøgt at sælge bilen inden tyveriet. Hertil skal jeg oplyse, at klager har haft ca. 45 forskellige biler siden han fik kørekort. Der er derfor intet usædvanligt i, at klager forsøgte at sælge sin bil til en god pris for at købe en ny. Det forekommer naturligt for klager at udskifte bil ofte.

Det faktum, at klager kort forinden bilen blev stjålet, fik monteret nye vinterdæk på denne, bevirker endvidere, at det skulle være usandsynligt at klager selv har medvirket til tyveriet.

1.1. Ad startspærre

Alm. Brands hovedargument for at der ikke er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, er at klagers bil var forsynet med en startspærre, hvilken ikke er mulig at bryde.

Dette er ikke korrekt, og i øvrigt stammer Alm. Brands generelle information om startspærresystemet i klagers bil, fra en forhandler af netop denne type biler, hvilket ikke kan betegnes som en pålidelig kilde til at oplyse om svagheder ved de produkter denne ernærer sig ved at sælge. Hvorvidt klagers bil var monteret med 'rullende kode' er desuden udokumenteret.

Det er ikke korrekt at en bil med startspærre ikke kan stjæles. Kendelse nr. 65.520, nr. 70.529 og nr. 71.408 fra Forsikringsankenævnet konkluderer, at det er muligt at starte en bil med startspærre uden brug af rette nøgle.

Desuden er det almindeligt kendt, at en tyv på internettet kan samle tilstrækkelig information og viden om startspærresystemer samt anskaffe sig relevant udstyr til at bryde en startspærre.

Der vedlægges som bilag … en artikel fra dr.dk hvoraf det fremgår at et låsesystem til så sikker en bil som en BMW 530 fra 2002, der er udstyret med nyere og bedre startspærre

end klagers bil, kan modificeres i løbet af ca. 20 min. Desuden fremgår det af denne artikel at voldeligt indbrud ikke er nødvendigt, da kopiering af nøgler eller omprogrammering af bilens teknik er muligt.

Desuden henviser samme artikel til citater fra Forbrugerrådets jurist S.C., hvoraf det problematiske i de krav forsikringsselskaberne stiller til kundernes bevisbyrde påpeges samt at forsikringsvilkårene ikke følger med bilernes teknologiske udvikling.

1.2. Ad låsecylinder
Det faktum at den undersøgte låsecylinder var placeret på gulvet indikerer, at den er blevet revet løs og efterladt der hvor tyvere demonterede denne.

Den omtalte rapport kan ikke afvise at låsecylinderen har været påvirket af voldelig opbrydning og der er tale om en undersøgelse af en genstand, hvor metaller med et lavere smeltepunkt end stål er smeltet sammen, hvorfor undersøgelsen heraf er umuliggjort.

Det blev konstateret, at den var kraftigt brandpåvirket, hvorfor den meget vel kunne være fjernet af tyvene. Dette er ikke muligt at påvise.

1.3. Ad nøgler
Det kan ikke tillægges klager skadegørende virkning, at han naturligvis var i besiddelse af køretøjets nøgler.

Man kan således ikke konkludere andet end, at tyvene har stjålet bilen uden brug af klagers nøgler.

2. Ad retspraksis
De af Alm. Brand vedlagte domme findes på centrale og væsentlige punkter forskellige fra nærværende sag vedrørende forsikringstagernes faktiske forhold, og de kan ikke lægges til grund for nærværende sag.

Men det skal pointeres at en startspærre kan brydes med det rette udstyr, hvilket dokumenteres af den af Alm. Brand vedlagte dom fra Retten i H. af 24. januar 2008. Heraf fremgår det at et indgreb som omgår startspærren tager 12-14 min for denne type bil forudsat at ratlåsen brydes. Alm. Brand har ikke påvist, at ratlåsen i klagers bil ikke er brudt, hvorfor den manglende påvisning heraf må komme Alm. Brand for skade.

I øvrigt finder klager at den nævnte dom i FED.1996.361 er relevant. Klager har i lighed med den i dommen nævnte forsikringstager sandsynliggjort, at forsikringsbegivenheden har fundet sted, hvorfor erstatning skal udbetales.

Bevisbyrden for at der ikke er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed påhviler Alm. Brand.

3. Ad overtrædelse af straffelovgivningen?
Afslutningsvist vil jeg gøre opmærksom på det problematiske i, at Alm. Brand via deres argumentation mener, at kunne påvise, at klager har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffeloven.

Da Alm. Brand fastholder sine argumenter er dette uundgåeligt ensbetydende med, at man anser klager for at have begået en strafbar handling.

Den bevisbyrde Alm. Brand vil pålægge klager indebærer, at han skal fremskaffe dokumentation på kriminalteknisk niveau, i form af fodspor og dna-materiale, hvilket ikke længere er muligt og hvilke beviser Alm. Brand ikke kan pålægge klager at fremskaffe.

4. Konklusion
Klager fastholder, at dennes bil blev stjålet, og at bevisbyrden for at dette ikke skulle være tilfældet påhviler Alm. Brand.

I tidsrummet hvor klagers bil blev stjålet har denne som sædvanligt været parkeret på en parkeringsplads i B., som klager jævnligt gjorde, idet han er lastbilchauffør og parkerer bilen samme sted når han skal på job i flere dage ad gangen. Der har således været lang tid for tyvene til at forberede tyveriet og udføre handlingen med at stjæle bilen.

Alm. Brands hovedargument om at en bil ikke kan startes uden brug af rette nøgle må afvises som værende ikke korrekt. Det er almindeligt kendt at en startspærre kan brydes. Desuden har Alm. Brand bevisbyrden for, at bilen ikke er stjålet, og hvilken ikke er løftet ved bare at henvise til, at bilen var forsynet med en startspærre. Desuden er det muligt at fremstille kopier af bilnøgler, selvom såvel bilproducenten som forsikringsselskabet påstår dette er umuligt, jf. bilag ...

Den af Alm. Brand omtalte rapport har ikke påvist at ratlåsen ikke skulle være brudt. Det må derfor tillægges Alm. Brand processuel skadevirkning. Afdækningen af hvorvidt ratlåsen er brudt, kan fastslå om bilen har været voldeligt påvirket med henblik på at omgå startspærren.

Det gøres derudover gældende at det har formodningen imod sig, at klager monterer nye vinterdæk på bilen for derefter at medvirke til tyveri samt afbrænding af bilen.

Det skal endvidere bemærkes, at den af Alm. Brand vedlagte rapport ingen steder angiver at bilen med 'overvejende sandsynlighed', ikke har været genstand for anden påvirkning end med rette nøgle, idet der rettelig burde stå, 'blev der ikke påvist forhold...'

Det gøres endvidere gældende at de af Alm. Brand indhentede rapporter er ensidigt indhentede, bestilt og betalt af Alm. Brand, hvilket svækker deres bevisværdi."

Herefter er selskabet i skrivelse af 27/1 2009 fremkommet med følgende kommentarer:

"Bevisbyrde:
Det fastholdes, at det påhviler klager at bevise, at der er indtruffet en forsikringsbegivenhed - i dette tilfælde tyveri. Først når klager i tilstrækkeligt omfang har sandsynliggjort, at der er indtruffet en forsikringsbegivenhed, er det relevant at tage stilling til om selskabet kan/ønsker at føre bevis for, at forsikringsbegivenheden ikke er erstatningsberettigende, og at selskabets erstatningspligt derfor *bortfalder,* jf. eksempelvis FED 1996.321.

Det kan tiltrædes, at et køretøj kan fjernes eksempelvis ved brug af et fejeblad. Dette synes i nærværende sag imidlertid ikke sandsynligt, henset til at der ikke er fundet spor efter en sådan borttagelse i form af slæbespor, glasskår eller lignende. Med henvisning til det tidligere - og nedenfor - anførte omkring den på køretøjet monterede startspærre og muligheden for at 'omgå' denne startspærre, samt med henvisning til køretøjets værdi og det faktum at den senere findes udbrændt, synes en omstændig borttransport af køretøjet med henblik på en endda særdeles omstændig omgåelse af startspærresystemet yderst usandsynlig.

Det skal yderligere bemærkes, at klager efter selskabets opfattelse, netop 'bærer risikoen' for at bevise '1) Hvordan bilen blev stjålet'.

Det bestrides, 'at det er meget simpelt for en biltyv at bryde en bildør op uden at smadre et sidevindue'.

Startspærre:
Mitsubishi Danmarks tekniske konsulent P.R. har bekræftet det af Mitsubishi/Karvil Biler A/S oplyste. Oplysningerne må betragtes som endog særdeles pålidelige.

Der er tale om et startspærresystem, hvor man kun kan starte køretøjet, hvis man er i besiddelse af køretøjets nøgle(r). Eneste reelle alternativ er en fuldstændig udskiftning af hele startspærresystemet, jf. min tidligere skrivelse side 2 nederst.

Den som bilag … fremlagte artikel kan ikke tillægges betydning. Artiklen omhandler ikke et køretøj som nærværende, og artiklens konklusioner fremstår fuldstændig udokumenterede. S.C.'s politiske holdning til 'problemstillingen' synes endvidere at have yderst begrænset relevans - ikke mindst i lyset af landsretspraksis.

Det bestrides, at være 'almindeligt kendt', at en tyv ved hjælp af internettet kan bryde en startspærre som den relevante.

Hvis kopiering af nøgle til det i sagen relevante køretøj teoretisk er muligt - hvilket bestrides som udokumenteret - forekommer det fortsat ikke sandsynligt at dette er sket, henset til at klager er, og hele tiden har været, i besiddelse af alle nøglerne til køretøjet.

Låsecylinder:
Konklusionen på rapporten fra RM Group er, at der ikke kan påvises forhold, der taler for at låsedelene har været genstand for opbrydning. De undersøgte låsedele, der ved voldelig påvirkning sædvanligvis vil bære spor af påvirkningen, henstår uden spor.

Med hensyn til låsecylinderens placering efter branden skal der henvises til det herom tidligere anførte.

Nøglerne:
Jævnfør det omkring startspærren og låsecylinderen anførte, er det efter selskabets opfattelse af hel central bevismæssig betydning, at klager hele tiden har været i besiddelse af alle nøgler til køretøjet.

Retspraksis:
De af selskabet anførte domme angiver Landsretternes opfattelse af, hvilken bevisvurdering der skal foretages i en sag som nærværende, herunder hvilke bevistemaer, som er relevante. Derimod kan dommene, efter selskabets opfattelse, ikke anvendes til den konkrete tekniske stillingtagen til om - og i givet fald hvordan - startspærren i en anden bil i en anden konkret sag eventuelt kan brydes.

Landsretspraksis udtrykker, dels at bevisbyrden ligger hos forsikringstager, dels at beviset ikke løftes alene ved en henvisning til, at køretøjet er væk eller fundet udbrændt. Forsikringstager skal påvise omstændigheder, der i tilstrækkeligt omfang sandsynliggør, at der er sket et tyveri. Som det var tilfældet i de nævnte sager ved Landsretten, er der i nærværende sag endog adskillige forhold, som gør det direkte usandsynligt, at der er sket et tyveri.

13. 75.097

Selskabet skal sluttelig supplerende henlede Nævnets opmærksomhed på kendelse 74.541.

Overtrædelse af straffeloven:
Selskabet mener ikke at kunne påvise, at klager har begået en strafbar handling. Således har selskabet ikke gjort gældende, at erstatning skal bortfalde på grund af fortsæt."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen, herunder de fremlagte rapporter og analyser, finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet på det foreliggende grundlag har afvist at yde forsikringsdækning som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand